

Republika Hrvatska
Općinski sud u Karlovcu
Trg hrvatskih branitelja 1
47000 Karlovac

Poslovni broj: Pn-39/2023-47

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Karlovcu, po sucu Mariji Mesić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice PETRE RIBAR ROŽIĆ iz Karlovca, Ribari 60A, OIB: 04928305417, zastupana po punomoćniku Željku Štapeku, odvjetniku u Karlovcu, protiv 1. tuženika Lovačko društvo "LISICA", Skakavac, Brežani 9A, OIB: 26720789375, zastupan po OD Rožman i Oredić iz Karlovca i 2. tuženika EUROHERC OSIGURANJE d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, zastupan po OD Grgić i partneri iz Zagreba, radi naknade štete, nakon održana glavne i javne rasprave dovršene 29. rujna 2026. u nazočnosti punomoćnika tužiteljice i punomoćnika 1. tuženika, po objavi 28. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se 1. tuženiku Lovačko društvo "LISICA", Skakavac, Brežani 9A, OIB: 26720789375, i 2. tuženiku EUROHERC OSIGURANJE d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, da tužiteljici PETRI RIBAR ROŽIĆ iz Karlovca, Ribari 60A, OIB: 04928305417, na ime naknade štete solidarno isplate iznos od 1.262,06 eur EUR, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana 28. listopada 2026. pa do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

II. S preostalim dijelom zahtjeva u pogledu tijeka zz kamate za period od 20. svibnja 2022. pa do 27. listopada 2026., tužiteljica se odbija.

III. Nalaže se 1. tuženiku Lovačko društvo "LISICA", Skakavac, Brežani 9A, OIB: 26720789375, i 2. tuženiku EUROHERC OSIGURANJE d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, da tužiteljici PETRI RIBAR ROŽIĆ iz Karlovca, Ribari 60A, OIB: 04928305417, solidarno naknade parnični trošak u iznosu od

2.302,16 EUR sa zz kamatama tekućim od dana 28. listopada 2026. pa do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

r i j e š i o j e

Za iznos od 25,35 EUR sa zz kamatama tužba se smatra povučenom.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je 24. veljače 2022. oko 18,30 sati, u mjestu Brežani, ulica Brežani kbr 35, došlo do sudara osobnog automobila Renault Clio, reg.ozn. KA 954-HI sa srnom, da je vozilom propisno kao vozačica upravljala tužiteljica, da je srna istrčala na kolnik s lovnog područja kojim upravlja 1. tuženik, s desne strane od pravca kretanja vozila tužiteljice, te je vozilo, zbog objektivne nemogućnosti izbjegavanja naleta, prednjim dijelom naletilo i udarilo u srnu, koja se životinja nakon udara udaljila s mjesta događaja, dok su na oštećenim dijelovima vozila od strane policijskih službenika pronađeni tragovi dlake sivo smeđe boje. Navodi da je u štetnom događaju na osobnom automobilu vlasništvo tužiteljice nastala je materijalna šteta u iznosu od 9.700,00 kn.

Navodi da divljač na cesti nesumnjivo predstavlja opasnu stvar, a za štetu od opasne stvari, sukladno propisu iz čl. 1064. i čl. 1066. st. 1. ZOO-a odgovara njezin vlasnik, odnosno osoba koja je dužna da ju nadgleda, a to je u konkretnom slučaju 1. tuženik, kao ovlaštenik prava lova na području gdje se je zbio opisani štetni događaj. Temeljem propisa iz čl. 1045. st. 3. Zakona o obveznim odnosima, za štetu od opasne stvari odgovara se bez obzira na krivnju, dakle po pravilima o objektivnoj odgovornosti.

Navodi da je u vrijeme štetnog događaja na snazi je između 1. tuženika kao osiguranika i 2. tuženika kao osiguravatelja bio međusobno sklopljen ugovor o osiguranju, broj police osiguranja: 804271894, temeljem kojeg je ugovora 2. tuženik dužan trećim osobama naknaditi materijalnu štetu na vozilu, koja je šteta nastala uslijed naleta divljači na vozilo.

Navodi da tužiteljica kao vozačica svoga oštećenog osobnog vozila nimalo nije doprinijela nastanku štetnog događaja, jer je upravljala vozilom dopuštenom brzinom, divljač je na kolnik istrčala iznenada, pa tužiteljica kao vozačica nije imala nikakve objektivne mogućnosti izbjeći sraz vozila s divljači. U tužbi potražuje iznos od 9.700,00 kn tj. 1.287,41 EUR sa zz kamatama tekućim od dana podnošenja tužbe.

1.1. Nakon što je u postupku provedeno prometno vještačenje tužiteljica je podneskom od 2.7.2026. (str. 104 spisa) snizila tužbeni zahtjev na iznos od 1.262,06 EUR.

2. U odgovoru na tužbu 1. tuženik ističe nedostatak pasivne legitimacije, navodi da je 1. tuženik za štetu trećim osobama osiguran kod 2. tuženika. Navodi da tužiteljica nije dokazala da bi se radilo o naletu divljači jer sama tužiteljica navodi da se nakon udara životinja udaljila. Dlaka koja izgledom podsjeća na dlaku srne nije valjano

dokazno sredstvo, a vozilo tužiteljice je jednako tako moglo naletjeti i na psa ili drugu domaću životinju, a kako se događaj zbio navečer u veljači kada je vrijeme loše i brzo pada mrak to je tužiteljica mogla zabunom vidjeti da se radilo o srni, a ne o nekoj drugoj životinji. Obzirom je životinja pobjegla nije utvrđeno, ako je zaista divljač i naletjela na vozilo tužiteljice, je li to zaista bila životinja koja je došla s područja kojim upravlja 1. tuženik, odnosno je li tuženikova divljač. Iz izvještaja MUP PU Karlovac vidljivo je da su izuzeti tragovi dlake koji izgledom i bojom podsjećaju na dlaku divljači – srne, pa policija nije točno utvrdila radi li se o dlaci divljači, odnosno srne već samo navodi da izgledom na to podsjeća, a uostalom policija nije dovoljno stručna da bi pogledom mogli utvrditi je li ta izuzeta dlaka od divljači ili neke domaće životinje.

Nadalje navodi da se vozilo tužiteljice kretalo brže od propisanih 50 km/h, pa je tužiteljica sama odgovorna za događaj odnosno u znatnoj mjeri je doprinijela šteti. Citira odredbu čl. čl. 80 st. 5. Zakonu o lovstvu kojom je propisano „Za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara se na sljedeći način: vozač ako se utvrdi da je upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje o sigurnosti prometa na cestama i postojećim prometnim znakovima izričitih naredbi.”

Navodi da 1.tuženik nije odgovoran za štetu koja je eventualno nastala tužiteljici, za štetu koja nastane nalijetanjem vozila na divljač redovito odgovara lovačko društvo na čijem području se prometna nezgoda desila. Ta odgovornost proizlazi iz općih pravila o odgovornosti za štetu. Prema sudskoj praksi divlja životinja u prirodi je „opasna stvar”. Uslijed toga, za štetu koja nastane od te životinje odgovara njezin imatelj, odnosno – lovačko društvo, te se radi o tzv. objektivnoj (ili kauzalnoj) odgovornosti za štetu. Taj oblik odgovornosti podrazumijeva da lovačko društvo odgovara već samim time što se dogodila nesreća koja je uzrokovana naletom na njegovu divljač te da se vozilo kretalo propisanom brzinom. Navodi da ovo tuženik ističe iz razloga što je prometnica na kojoj se dogodila nesreća granica između područja dva lovačka društva i to između područja kojim upravlja tuženik i područja kojim upravlja Lovnačko društvo „Fazan” iz Banskih Kovačevca, te stoga što je na tom dijelu ceste propisana brzina od 50 km/h. Protivi se tužbi i tužbenom zahtjevu.

3. U odgovoru na tužbu 2. tuženik navodi da je sporna pasivna legitimacija 2. tuženika budući policom osiguranja od odgovornosti br. 804271894 nije pokriven predmetni štetni događaj obzirom se isti odigrao izvan područja lovišta tj. na nelovnoj površini, a za što tuženik ne odgovara. Posljedično, sporan je opisani nastanak štetnog događaja, sporno je da bi se radilo o srnećoj dlaci, pa osporava osnov i visinu štete budući u spisu ne postoji dokaz da se isti odigrao na način opisan kao u tužbi. Navodi da je osnov je sporan i zbog činjenice što šteta na vozilu tužiteljice nije nastala zbog provođenja skupnog lova, a sve sukladno čl.80 Zakona o lovstvu. Ne protivi se dokaznim prijedlozima tužitelja, te predlaže saslušati i lovnik Josipa Moguš na okolnost postupanja po štetnom događaju. Osporava visinu štete na vozilu tužiteljice iz dostavljene ponude popravka vozila, sporno je je li vozilo popravljeno pa na tu okolnost predlaže očitovanje tužiteljice.

Predlaže službenim putem od lovoovlaštenika LD Lisica Skakavac i Grada Karlovca podatak je li se prometna nezgoda dogodila na području kojim upravlja LD Lisica Skakavac ili Grad Karlovac (radi se o mjestu Brežani, Ulica Brežani 35), zatražiti od Grada Karlovca je li se predmetno mjesto štetnog događaja nalazi unutar naselja te je li u istom dopušten lov na divljač, odnosno radi li se o mjestu na kojem nije moguće uspostaviti lovište sukladno Zakonu o lovstvu obzirom se nalazi u naselju, te zatražiti službenim putem od Grada Karlovca očitovanje je li mjesto štetnog događaja

obuhvaćeno programom zaštite divljači koje je korisnik nelovne površine dužan donijeti u skladu s čl.4 Zakona o lovstvu.

3.1. U podnesku od 10.8.2026. (str. 106 spisa), koji je podnesen nakon zaključenja prethodnog postupka i uz koji dostavlja dokumentaciju (dopis Grada Karlovca od 28.11.2024. iz drugog predmeta koji se vodi kod ovog suda) 2. tuženik navodi da je za nezgodu odgovorna treća osoba Grad Karlovac, te da je stoga istaknuti prigovor promašene pasivne legitimacije osnovan, pa da i nadalje ustraje kod dokaznih prijedloga br. 2 i 5 iznijetih u odgovoru na tužbu te iste predlaže pribaviti u odnosu na lokaciju štetnog događaja- naselje Brežani u Karlovcu kod kbr.35. Navodi da na dan štetnog događaja 24.2.2022. Grad Karlovac nije imao donesen Program zaštite divljači za površine izvan lovišta budući je navedeni program stupio na snagu tek 11.4.2022., da u prilog navedenoj tvrdnji dostavlja dopis Grada Karlovca iz ovosudnog spisa Pn-19/2023 iz kojeg je razvidan datum stupanja na snagu Programa zaštite divljači na području Grada Karlovca. Kako se nezgoda odigrala 24.2.2022. te kako na navedeni dan Grad Karlovac nije imao važeći i operativni Program zaštite divljači, tako nije niti imao ugovorenog izvršitelja (lovačko društvo ili specijalizirane tvrtke) koje bi operativno preuzeli rizik i obvezu sprječavanja šteta od divljači na nelovnim površinama (kao što je ona na kojoj se dogodio štetni događaj) te je stoga isključiva krivnja za štetu na vozilu tužitelja na Gradu Karlovcu.

4. U dokaznom postupku, a radi utvrđenja činjeničnog stanja sud je izvršio uvid u cjelokupnu dokumentaciju u spisu, proveden je dokaz saslušanjem svjedoka Josipa Moguša i saslušanjem tužiteljice, te je provedeno vještačenje po sudskom vještaku prometne struke Zlatku Toth, te izvršen uvid u nalaz i mišljenje ovoga vještaka od 24.6.2026. (str. 81 do 88 spisa).

5. Ocjenjujući izvedene dokaze sud je donio presudu kao u izreci.

6. Obzirom na vrijednost predmeta spora, radi se o sporu male vrijednosti.

7. Tužiteljica je u tužbi potraživala iznos od 9.700,00 kn, odnosno 1.287,41 EUR eura sa zz kamatama tekućim od dana podnošenja tužbe,, a nakon provedenog prometnog vještačenja je podneskom od 2.7.2026. (str. 104 spisa) snizila tužbeni zahtjev na iznos od 1.262,06 EUR.

7.1. U konkretnom slučaju radi se o smanjenju tužbenog zahtjeva, a prema pravnom shvaćanju VSRH broj: Su-IV-16/2021-8 od 26. travnja 2021. „Smanjenje tužbenog zahtjeva (iako nije preinaka tužbe) djelomično je povlačenje tužbe iz članka 193. ZPP za koje je, ako je do toga došlo nakon što se tuženik upustio u raspravljanje o glavnoj stvari, (uvijek) potreban pristanak tuženika".

7.3. Kako se 1. i 2. tuženici kojima je dostavljen podneska tužiteljice o sniženju tužbenog zahtjeva nisu protivili djelomičnom povlačenju tužbe, to je valjalo donijeti rješenje kao u izreci.

8. Kada se radi o dokumentaciji (Dopis Grada Karlovca od 28.11.2024.) koja se odnosi na Program zaštite divljači Grada Karlovca, a koju je 2. tuženik dostavio nakon zaključenja prethodnog postupka uz svoj dopis od 10.8.2026., ovaj sud je prihvatio tu naknadnu dokumentaciju, obzirom je 2. tuženik u odgovoru na tužbu predlagao dokaze

vezano uz donošenje programa zaštite od divljači za nelovne površine, a osim toga ni tužiteljica se, nakon što joj je ova dokumentacije dostavljena, nije protivila tom novom dokazu.

9. Predmet spora je zahtjev tužiteljice za naknadu imovinske štete na vozilu u njenom vlasništvu marke Renault Clio, reg. ozn. KA 954-HI, koja šteta joj je nastala u štetnom događaju od 24. veljače 2022., u Karlovcu, mjestu Brežani, uslijed naleta vozila na divljač-srnu, koja se nakon udara udaljila s mjesta događaja.

10. U postupku je obzirom na navode 1. i 2. tuženika sporna:

- pasivna legitimacija obzirom na tvrdnju 1. tuženika da je prometnica na kojoj se dogodio sporni štetni događaj granica između područja dva lovišta i to lovišta tuženika i lovišta LD „Fazan” iz Banskih Kovačevca, pa je sporno je li divljač koja je naletjela na vozilo tužitelja došla iz lovišta kojim upravlja 1. tuženik, te obzirom na tvrdnju 2. tuženika da je pretpostavka za pasivnu legitimaciju ovlaštenika prava lova da je šteta na vozilu uvjetovana vršenjem skupnog lova, a u smislu čl. 80. Zakona o lovstvu,

- sporno je nadalje je li uopće došlo do naleta na divljač tj. srnu obzirom tuženici to osporavaju jer nakon štetnog događaja divljač nije zatečena na licu mjesta,

- sporno je je li je tužiteljica doprinjela šteti u pravcu je li brzinu vožnje prilagodila prometnim ograničenjima i uvjetima na cesti, odnosno je li tužiteljica kritičnog događaja vozila iznad brzine ograničenja (iznad 50 km/h),

- sporna je i visina štete.

11.. Nesporno je nakon prometne nesreće divljač nije uginula, već se udaljila s lica mjesta, a policija je izuzela s oštećenih dijelova vozila dlaku sivo smeđe boje, te je konstatirano da da svojim izgledom i bojom podsjećaju na dlaku divljači-srne (Potvrda policije od 25.2.2022. na str. 5 i 6 spisa) .

11.1. Iz potvrde PPP Karlovac od 25.2.2022. (str. 5 i 6 spisa) proizlazi::

- da se štetni događaj dogodio 24.2.2022. u 18,30 sati, u Karlovcu, mjesto Brežani, ulica Brežani,

- da je tužiteljica upravljala vozilom Renault Clio reg. ozn. KA 954-HI, koje je njeno vlasništvo,

- da se štetni događaja dogodio na ravnom cestovnom potezu na način da je došlo do sudara sa životinjom, a prema izjavi vozača srnom, koja je vozačici istrčala na kolnik s njene desne strane sa lovnog područja 1.tuženika, a koja se nakon sudara udaljila s mjesta događaja,

- da je na mjesto događaja izašao lovnik 1.tuženika Josip Moguš,

- da je izvršenim pregledom mjesta događaja je utvrđeno da se na oko 200 m južno od mjesta događaja nalazi postavljeni prometni znak "Divljač na cesti", da je brzina prometnim pravilom u naselju ograničena na 50 km/h,

-da su na oštećenim dijelovima vozila pronađeni i izuzeti tragovi dlake sivo smeđe boje koji svojim izgledom i bojom podsjećaju na dlaku divljači-srne,

-da je mjesto događaja skicirano i fotografirano,

-da su na vozilu oštećeni prednji branik, prednja ukrasna maska, prednja reg. pločica s okvirom, prednji desni sklop svjetlosne signalizacije.

12. Iz iskaza svjedoka Josipa Moguša, lovника 1. tuženika, proizlazi da je on kao lovník kritičnog događaja izašao na licu mjesta, da kada je došao na lice mjesta divljači nije bilo i nisu je mogli naći ,da je policija izuzela dlaku, vidio je dlaku na vozilu ali ne može reći koje je životinje dlaka bila, da mjesto gdje je došlo do naleta na divljač tj. mjesto Brežani nije granica dva lovišta već je tu lovište 1. tuženika, a ne lovište LD Fazan, u vrijeme nesreće nije se provodio lov.

10. Iz iskaza tužiteljice proizlazi da se kritičnog događaja kretala vozilom brzinom između 40 km/h i 45 km/h, da se kretala iz smjera Karlovca prema Ribarima, da joj je divljač izišla s njene desne strane gledajući u pravcu njenog kretanja, da nije stigla reagirati time da divljač tj. srnu nije vidjela kada je izletjela, već kad ju je lupila vozilom, da je prednjom stranom vozila udarila u divljač, da inače često prolazi tom cestom, da postoji prometni znak „divljač na cesti“ na nekih 200 metara prije naleta, da je cesta ravna, a sa svake strane ceste je šuma i nije obrađeno.

12. Obzirom na iskaz svjedoka tj. lovníka 1. tuženika iz kojeg proizlazi da mjesto nezgode i naleta na divljač, Brežani, nije granica dva lovišta već je tu lovište 1. tuženika, nije osnovan istaknuti u navedenom pravcu prigovor promašene pasivne legitimacije 1. tuženika.

13. Cijeneći podatke odnosno izvješće (potvrda) PP Karlovačke, čiji djelatnici su kod postupanja na licu mjestu s oštećenih dijelova vozila tužiteljice izuzeli "dlaku", konstatirajući da izuzeta dlaka izgledom i bojom podsjeća na dlaku divljači – srne, cijeneći iskaz tužiteljice, čiji iskaz sud cijeni istinitim i objektivnim cijeneći da je tužiteljica detaljno iskazivala i opisivala kako je došlo do naleta na srnu, opisujući da se kretala iz smjera Karlovca prema Ribarima, da joj je životinja tj. srna izletjela s njene desne strane gledano u pravcu kretanja njenog vozila, da srnu nije vidjela u samom trenutku kad joj je izletjela već kad ju je lupila vozilom i to prednjom stranom vozila, dakle cijeneći podatke i stanje utvrđeno po policiji na mjestu događaja u pogledu izuzete dlake s oštećenih dijelova vozila, te dovodeći to u vezu s iskazom tužiteljice, ali i iskazom svjedoka Josipa Moguša, lovníka 1. tuženika, iz čijeg iskaza proizlazi da je kod mjesta naleta lovište 1. tuženika, kod čega je nesporno i opće poznato da u lovištima pa tako i lovištu tuženika obitava divljač pa tako i srne, ovaj sud nalazi nedvojbenim i dokazanim da je kritičnog događaja tužiteljica s vozilom naletjela upravo na divljač odnosno srnu, dok s druge strane navode 1. tuženika da nema dokaza da se radilo o divljači jer nije zatečena na licu mjesta, pa da se moglo raditi i o naletu na domaću životinju, sud ocjenjuje paušalnim, kod čega valja reći da je opće poznato da postoje brojne slične situacije naleta vozila na divljač u kojima divljač ne ugrine na licu mjesta i udalji se , ali to samo po sebi ne znači da se ne bi radilo o divljači, a u konkretnom slučaju ovaj sud u okviru provedenih dokaza, tj. utvrđenja policije povezujući ih sa iskazom tužiteljice i svjedoka lovníka, nalazi kao nesporno da se radilo upravo o naletu na divljač tj. srnu.

14. Odredbom čl. 80. st. 6. Zakona o lovstvu NN 99/18 je propisano:

Za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara se na sljedeći način:

- vozač ako se utvrdi da je upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje o sigurnosti prometa na cestama i postojećim prometnim znakovima izričitih naredbi
- lovoovlaštenik na čijem je lovištu nastala šteta ako se utvrdi da je šteta nastala zbog provođenja lova.

14.1. Međutim, valja reći da u slučaju kada je došlo do štete naletom vozila na divljač kada se nije provodio lov, kao što je to slučaj u ovom predmetu, za odgovornost za štetu mjerodavne su odredbe Zakona o obveznim odnosima, a što proizlazi iz odredbe čl. 76. st. 2. Zakona o lovstvu kojom odredbom je propisano da u pogledu uzroka i odgovornosti za štetu važe odredbe zakona kojim se uređuju obvezni odnosi ako Zakon o lovstvu ne propisuje drugačije.

14.2. Kako Zakon o lovstvu kao *lexspecialis* nije propisao tko odgovara za štetu nastalu na vozilu u slučaju naleta divljači na vozilo u području lovišta kojim gospodari lovoovlaštenik (u konkretnom slučaju 1. tuženik) kada se nije provodio lov, tada se primjenjuju odredbe Zakona o obveznim odnosima kojima se uređuje odgovornost za štetu. To znači da kada je do štete došlo u lovištu naletom vozila na divljač kada se nije provodio lov, lovoovlaštenik odgovara po načelu objektivne odgovornosti sukladno odredbama ZOO-a.

14.3. Odgovornost i pasivna legitimacija 1. tuženika temelji se na činjenici da je došlo do naleta vozila na divljač, tj. srnu, i da je divljač tužiteljici istrčala na prometnicu kojom se kretala iz područja lovišta lovačkog društva 1. tuženika.

14.4. Divljač koja dospije na cestu po kojoj se odvija promet je opasna stvar, a za štetu od opasne stvari u smislu odredbe čl. 1064. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05 i dr.), dalje: ZOO, odgovara njezin vlasnik ili u smislu odredbe čl. 1066. st.1. ZOO-a umjesto vlasnika, isto kao on, odgovara i osoba kojoj je vlasnik povjerio stvar da se njome služi.

15. U konkretnom slučaju, 1. tuženik kao lovoovlaštenik lovišta u kojem obitava divljač, odgovara kao imatelj opasne stvari po principu uzročnosti u kojem slučaju se u smislu odredbe čl. 1063. ZOO-a smatra da šteta nastala u vezi s opasnom stvari potječe od te stvari, osim ako se dokaže da ona nije bila uzrok štete, time da se može osloboditi odgovornosti ako dokaže da šteta potječe od nekog drugog nepredvidivog uzroka (čl. 1067. st.1. ZOO-a), a djelomično se može osloboditi odgovornosti ako je oštećenik djelomično pridonio nastanku štete (čl. 1067. st.3. ZOO-a).

16. Nadalje, 2. tuženik kao osiguratelj odgovora jednako kao i 1. tuženik po principu objektivne odgovornosti.

17. Obzirom na istaknuti po tuženicima prigovor doprinosi tužiteljice šteti u pravcu da nije prilagodila brzinu kretanja vozila stanju i uvjetima na kolniku odnosno da je vozila iznad ograničenja brzine tj. iznad 50 km/h, provedeno je na okolnost dinamike nastanka nesreće vještačenje po vještaku prometne struke.

18. Kod toga nema spora da je kod mjesta događaja brzina ograničena prometnim pravilom u naselju na 50 km/h, i da je prije mjesta nezgode bio postavljen prometni znak "divljač na cesti".

19. Iz nalaza i mišljenja prometnog vještaka Zlatka Toth od 24.6.2026. (str. 81 do 88 spisa), koji je nalaz dao temeljem dokumentacije u spisu (Službena zabilješku o dojavi s Izvješćem o utvrđenom činjeničnom stanju, skica mjesta događaja, fotoelaborat na CD mediju sve dostavljeno od strane PPP Karlovačka (str. 35 do 40 spisa), proizlazi:

- da se vozilo kretalo u pravcu sjevera, odnosno u pravcu naselja Lipa brzinom od oko 40 do 45 km/h, a srna je istrčala na kolnik vozilu s desne strane i došlo je do naleta,

- da je pri naletu došlo do kontakta između tijela srne i desne polovice prednje strane vozila, a nakon nezgode se srna udaljila s mjesta nezgode,

- da su po navodu policije na vozilu su pronađeni tragovi dlake divljači,

- mjesto naleta se nalazilo unutar područja postavljenog prometnog znaka „Divljač na cesti“, a prometnim pravilom brzina je ograničena na 50 km/h,

- do naleta je došlo u području između PTM i 41,30 m sjevernije od PTM. U odnosu na širinu kolnika vozilo se u trenutku naleta nalazilo na svojoj desnoj traci kolnika, a desnim bokom je moglo biti približno udaljeno oko 0,7 m od desnog ruba kolnika,

- uzrok nezgode je predstavljala istrčavanje srne na kolnik i nalet vozila na nju,

- do naleta je došlo u fazi reakcije vozačice kočenjem i kada još nije moglo doći do aktivacije kočionog sustava, te vozačica vozila nije imala mogućnosti za izbjegavanje naleta kočenjem i nalet na srnu je bio neizbježan,

- dakle, u konkretnim okolnostima vozačica vozila unatoč pravovremene reakcije kočenjem nije imala tehničke mogućnosti izbjegavanja naleta kočenjem,

- vozačica bi intenzivnim kočenjem mogla zaustaviti vozilo do linije naleta i tako izbjeći nezgodu kod svih brzina manjih od 16 km/h, odnosno za sve veće brzine nalet je bio neizbježiv,

- kalkulacije troškova popravka vozila je provedena prema oštećenjima vozila navedenim u ponudi servisa ZAK d.o.o iz 2022. i tadašnjim cijenama radnog sata, te je po mišljenju vještaka trošak popravka s uključenim PDV-om na dan nezgode 24.2.2022. iznosio 9.509,00 kn tj. 1.262,06 eur.

20. Ovaj sud je u cijelosti prihvatio nalaz vještaka ocjenjujući ga stručnim i objektivnim, a imajući u vidu da se radi o ovlaštenoj i stručnoj osobi za ovakvu vrstu vještačenje, da je nalaz dao temeljem dokumentacije policije (skica mjesta događaja, fotodokumentacija, izvješće), kod čega stranke na sam nalaz nisu imale prigovora.

21. Kod objektivne odgovornosti, teret dokaza u pogledu potpunog ili djelomičnog oslobođenja od odgovornosti je na tuženiku, te je dakle, tuženik taj koji je dužan dokazati postojanje razloga koji ga u potpunosti ili djelomično oslobađaju od

odgovornosti za štetu (u smislu da je do štete došlo jer se tužiteljica kretala nedopuštenom brzinom, da vožnju nije prilagodila uvjetima na cesti, važećoj prometnoj signalizaciji i sl.).

22. U konkretnom slučaju, tuženici nisu dokazali da je neprilagođena brzina uzrok štete, odnosno nisu dokazali postojanje razloga koji ih u potpunosti ili djelomično oslobađaju od odgovornosti za štetu.

22.1. Naime, dopuštena brzina kretanja na cesti na kojoj se dogodila nezgoda bila je ograničena na 50 km/h, temeljem nalaza vještaka utvrđeno da se tužiteljica kretala u granicama dopuštene brzine tj. kretala se između 40 do 45 km/h, da u konkretnim okolnostima tužiteljica unatoč pravovremene reakcije kočenjem nije imala tehničke mogućnosti izbjegavanja naleta kočenjem, a da bi tužiteljica nezgodu izbjegla intenzivnim kočenjem zaustavila vozilo do linije naleta i tako izbjegla nezgodu kod svih brzina manjih od 16 km/h, odnosno da je za sve veće brzine nalet je bio neizbježiv. U konkretnoj situaciji nisu postojale okolnosti tj. uvjeti na cesti, koji bi nalagali potrebu vožnje ispod 16 km/h, a također po mišljenju ovoga suda, u situaciji kad se nezgoda mogla izbjeći samo pri brzini kretanja manjoj od 16 km/h, u postojećim uvjetima na cesti - dopuštena brzina kretanja od 50 km/h - zaista nije realno očekivati od bilo kojeg vozača pa tako i ni od tužiteljice da u takvim uvjetima vozi ispod 16 km/h, pa bez obzira na postojeći znak opasnosti "divljač na cesti".

23. U odnosu na po 2. tuženiku istaknuti prigovor da je za nezgodu odgovorna treća osoba tj. Grad Karlovac jer u vrijeme štetnog događaja nije imao donesen Program zaštite divljači za površine izvan lovišta, već je program stupio na snagu tek 11.4.2022. godine, pa u tom pravcu i istaknuti prigovor promašene pasivne legitimacije, valja reći kako slijedi:

VSRH donio odluku broj: Rev-102/2026 od 10. veljače 2026., a u svezi postavljenih pitanja:

1. Tko nosi odgovornost za štetu nastalu naletom vozila na divljač na javnoj cesti koja prolazi kroz nelovnu površinu obuhvaćenu programom zaštite divljači donesenim od strane općine, a koja prometnica ne ograniči s lovištem?

2. Je li lovačko društvo pasivno legitimirano u parnicama radi naknade štete nastale naletom vozila na divljač na javnoj cesti koja prolazi kroz nelovnu površinu obuhvaćenu programom zaštite divljači donesenim od strane općine, a koja prometnica ne ograničava s lovištem?

te VSRH u odluci navodi:

„U davanju odgovora na postavljena pitanja potrebno je poći od:

- odredbe čl. 7. toč. 4. ZL prema kojoj je korisnik nelovne površine pravna ili fizička osoba koja se koristi ili upravlja površinom na kojoj je zabranjeno uspostavljanje lovišta te donesenim programom zaštite divljači stječe odgovarajuća prava lovooolaštenika.

- odredbe čl. 11. st. 2. ZL sukladno kojoj je zabranjeno uspostavljanje lovišta na miniranim površinama i sigurnosnom pojasu širine do 100 m, na moru i ribnjacima s obalnim zemljištem koje služi za korištenje ribnjaka, u rasadnicima, nasadima voćaka i vinove loze te višegodišnjeg ukrasnog, ljekovitog i drugog bilja koji su namijenjeni

intenzivnoj proizvodnji te pašnjacima, ako su ograđeni ogradom koja pokreće prirodnu migraciju dlakave divljači, na zaštićenim dijelovima prirode ako je posebnim propisima u njima zabranjena lov, na javnim cestama i drugim javnim površinama, na građevinskom području, osim na neizgrađenom dijelu građevinskog područja do njegova privođenja namjeni, na vojnim lokacijama i na drugim površinama na kojima je aktom o proglašenju njihove namjene zabranjen lov.

- odredbe čl. 47. sv. 1. ZL sukladno kojem je program zaštite divljači, kojim se uređuje zaštita i lov divljači na površinama na kojima je zabranjeno postavljanje lovišta, korisnik površine podnosi Ministarstvu na suglasnost, koji je upravni akt.

Iz sadržaja navedenih odredbi proizlazi, a što je ujedno i odgovor na postavljena pitanja, da odgovornost za štetu nastalu naletom vozila na divljač na javnoj cesti koja prolazi kroz nelovnu površinu obuhvaćenu programom zaštite divljači donesenim od strane općine, a koja prometnica ne graniči s lovištem, snosi korisnik nelovne površine, koja se koristi ili upravlja površinom na kojoj je zabranjeno uspostavljanje lovišta i koja je donesenim programom zaštite divljači stekla odgovarajuća prava lovoolštenika.“

23.1. Kako u je ovom konkretnom nesporno temeljem iskaza svjedoka Josipa Moguša, lovnik 1. tuženika, utvrđeno da je kod mjesta gdje je došlo do naleta na divljač lovište 1. tuženika, pa dakle proizlazi da je cesta na kojoj je došlo do naleta vozila na divljač uz lovište 1. tuženika i graniči s lovištem, a što se zaključuje i iz Izvješća policije iz kojeg proizlazi da je divljač na kolnik izašla s tužiteljine desne strane s područja Lovačke udruge „Skakavac“ (1. tuženik), to u konkretnom slučaju (bez je li donesen program zaštite divljači korisnika ili upravitelja površinom na kojoj je zabranjeno uspostavljanje lovišta), odgovara lovovlaštenik, jer obzirom na naprijed navedenu odluku VSRH samo u situaciji kada prometnica ne graniči s lovištem odgovoran bi bio korisnik nelovne površine (javne prometnice) koji upravlja tom nelovnom površinom.

23.2. Osim toga u konkretnoj situaciji kada nije donesen program zaštite divljači za nelovne površine, odnosno program zaštite divljači Grada Karlovca na što ukazuje 2. tuženik, u toj situaciji u svakom slučaju odgovara lovovlaštenik za štetu nastalu naletom vozila na divljač na prometnici.

24. Sud je prihvatio i nalaz vještaka u pogledu visine štete, 1.262,06 eur, kojem nalazu kao što je rečeno tuženici nisu prigovarali, pa tako dakle i u pogledu procjene štete.

24.2. Prema odredbi čl. 1090. ZOO-a, sud će uzimajući u obzir i okolnosti koje su nastupile poslije uzrokovanja štete, dosuditi naknadu u svoti koja je potrebna da se oštećenikova materijalna situacija dovede u ono stanje u kojem bi se nalazila da nije bilo štetne radnje ili propuštanja.

25. Na dosuđeni iznos štete tužiteljici je kamata dosuđena tekuća od dana presuđenja, jer tužiteljica nema plaćeni račun popravka, već je tužiteljica u spis samo dostavila ponudu popravka, ali dakle i ne plaćeni račun popravka, pa se radi o imovinskoj nenovčanoj na koju kamata prema ustaljenoj sudskoj praksi teče od dana donošenje presude, dok je s preostalim dijelom u pogledu tijeka zz kamate, tužiteljicu valjao odbiti.

26. Slijedom svega navedenog, presuđeno je kao u izreci.

O troškovima postupka.

38. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 5. ZPP-a, te tužiteljici pripada trošak u cijelosti jer u postupku nije uspjela samo s razmjerno neznatnim dijelom zahtjeva radi kojeg nisu nastali posebni troškovi.

38.1. Trošak tužiteljice se sastoji se od zastupanja po punomoćniku odvjetniku, troška sudskih pristojbi na tužbu i presudu, i troška plaćenog predujma za vještačenje, time da trošak zastupanja pripada sukladno VPS i Tarifi nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 138/2023).

38.2. Tužitelju pripada trošak kako slijedi:

- sastav tužbe u iznosu 150,00 EUR
- sastav podneska od 14. 7. 2022 u iznosu od 150,00 EUR (Tbr. 8. t. 1.)
- sastav podneska od 02. 01. 2023. u iznosu od 150,00 EUR (Tbr. 8 t. 1.)
- zastupanje na ročištu 5. 3. 2025. u iznosu od 150,00 EUR (Tbr. 9. t. 1.)
- zastupanje na ročištu 7. 5. 2023. u iznosu od 37,50 EUR (25% nagrade Tbr. 9. t. 5)
- zastupanje na ročištu 16. 09. 2025. u iznosu od 150,00 EUR (Tbr. 9. t. 1.)
- zastupanje na ročištu 3. 10. 2025. u iznosu od 37,50 EUR (25% nagrade Tbr. 9. t. 5)
- zastupanje na ročištu 27. 11. 2025. u iznosu od 37,50 EUR (25% nagrade Tbr. 9. t. 5)
- zastupanje na ročištu 15. 12. 2025. u iznosu od 150,00 EUR
- sastav podneska od 2. 7. 2026. (očitovanje na nalaz vještaka i sniženje tužbenog zahtjeva) u iznosu od 150,00 EUR
- zastupanje na ročištu od 29. 9. 2026. u iznosu od 150,00 EUR
- zastupanje na ročištu za objavu presude u iznosu od 100,00 EUR

što je sveukupno 1.412,50 EUR, što uvećano za iznos od 353,12 EUR na ime PDV-a čini ukupno 1.765,62 EUR čemu treba pridodati trošak plaćenog predujma za vještačenje u iznosu od 400,00 EUR, te trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 26,54 EUR (polovica pristojbe jer je tužba podnijela elektronskim putem, pa je tužiteljica imala mogućnost platiti polovicu pristojbe) te sudske pristojbe na presudu u iznosu od 110,00 EUR (nova Uredba o tarifi sudskih pristojbi NN 50/26) što je ukupno 2.302,16 EUR.

U Karlovcu 28. listopada 2026.

Sudac
Marija Mesić

Dokument je elektronički potpisan:

Marija Mesić

Vrijeme potpisivanja:

28-10-2026
13:55:28

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U KARLOVCU
2.5.4.97=#0C1156415448522D3035353431323536393638
OU=Signature
S=Mesić
G=Marija
CN=Marija Mesić

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa presude koji se stranci koja je pristupila na ročište za objavu presude uručuje i time se dostava smatra izvršenom (čl. 335. st. 8. ZPP).

Za stranku koja nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onog dana kada je održano ročište za objavu presude (čl. 335. st. 9. ZPP). Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi.

U slučaju iz st. 9. čl. 335. ZPP sud će istaknuti presudu na internetskoj stranici e-oglasna ploča sudova gdje presuda mora biti istaknuta 8 dana, računajući od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje sud će presudu dostaviti prema odredbama ZPP-a o dostavi pismena te joj rok za izjavljivanje žalbe teče od dana dostave presude (čl. 335. st. 11. ZPP).

Ova Presuda se može pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP-a (osim zbog povrede iz čl. 354. st.2. t.3.) i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

Dostavljeno:

1. Željko Štapek, odvjetnik u Karlovcu
2. OD Rožman i Oredić iz Karlovca
3. OD Grgić i partneri iz Zagreba

Broj zapisa: **9-3088f-50ee5**

Kontrolni broj: **06d45-b097a-55b94**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Marija Mesić, O=OPĆINSKI SUD U KARLOVCU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Karlovcu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.